

SŁOWO CZĘSTOCHOWSKIE

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI.

CENA PRZYNUMERATY: Miesięcznie z odnośnieniem do domu lub z przesyłką pocztową 2 złote. — Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 307.955 — Redaktor przyjmuje codziennie od godziny 8 — 10-ej i od 17 — 18-ej.

Redakcja i Administracja: Częstochowa, ul. P. Marji 32. Telefon 22-00. Radomsko, Częstochowska 9.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetry przed tekstem 40 gr. W tekście, za tekstem i nadrukowane 30 groszy. Drobne ogłoszenia wyraz po 10 gr. Najtańsze ogłoszenia drobne zł. 1.00. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia skóne, fantazyjne, tabelaryczne i bilansowe o 50 proc. droższe.

ZŁY SYSTEM. o wyborach proporcjonalnych według de Hondta.

Belgijski matematyk p. de Hondt jest wynalazcą systemu proporcjonalnego przydziału mandatów.

Zasady „powszechności”, „tajności”, „bezpośredniości”, „równości” są najzupełniej jasne i proste. Łatwo też je określić i sformułować. Trudniej natomiast przedstawia się sytuacja z zasadą, że wybory mają być „stosunkowe” czyli „proporcjonalne”. Chodzi tu o taki system, przy którym o wyborze nie decyduje sama tylko bezwzględna większość głosów. „Stosunkowość”, po popularniej zwana „proporcjonalność” zmierza do tego, aby też i zespołom klasowym czy gospodarczym czy narodowościowym, nie mogącym dobić do mety, otworzyć wrota do gmachu sejmowego.

Jasne jest dlaczego w r. 1921 i 1922 ci, którzy układali Konstytucję marcową i ordynację wyborczą z 28 lipca 1922, byli zwolennikami „stosunkowości”. Stali oni bowiem na stanowisku doktrynerskiej „sprawiedliwości”, że „krzywdą” byłoby, gdyby jakaś partycja, ledwie vegetująca, a swą słabość maskująca krzykiem i sztucznym ferworem, nie znalazła się w Sejmie i Senacie. Ideal ciała ustawodawczego widzieli właśnie w mozaice grup i grup parlamentarnych, wiecznie ze sobą pokłóconych, z których sprytnemu „macherowi” politycznemu łatwo przychodziło „kleić” większość i wypłynąć w ten sposób na szerokie wody dygnitarstwa rządowego.

To też wprowadzili do ordynacji wyborczej „proporcjonalność” a obliczenie głosów oparli na systemie de Hondta. System ten ma jednak to do siebie, że w praktyce życiowej wcale nie jest obroną przed majoryzacją, a po prostu uprzywilejowaniem silnych kosztem słabszych. Rzekoma „sprawiedliwość” przeradza się właśnie w tym systemie w — krzywdę. Przypuśćmy bowiem, że na pół miliona głosów powinno przypaść 20 mandatów. Jedna partycja zdobyła 300 tysięcy głosów, druga 200 tysięcy. Na zdrowy rozum zatem jedna powinna otrzymać 12 mandatów, druga 8. Ale faktycznie — przy systemie de Hondta — jedna będzie miała mandatów 15, a druga zaledwie 5...

Taka „stosunkowość” stała się zatem instrumentem fałszowania wyborów, a nie sprawiedliwego realizowania woli masy obywateli.

Jeszcze plastyczniej uwidoczni się to w praktycznym przykładzie. Jest np. okręg, w którym mają być wybrani trzej posłowie. Do kampanji stanęło kilka czy kilkanaście „list”, opatrzonych sakramentalnym „numerkiem”. Ale na czoło w kampanji wybiły się dwa „numery”. Nazwijmy je X i Y. Na „listę” z numerkiem X padło 9000 głosów, na Y głosów 2500. „Numerki” Z i t. d. otrzymały mniej, około tysiąca, kilkaset lub i mniej jeszcze głosów. One zatem wcale nie wchodziły w rachubę, choć przecież zasada „proporcjonalności” była ochroną słabych. Ale de Hondt ich losem wcale się nie przejął, a zatroszczył się tylko o „stosunek” list X i Y.

Jak więc zostaną rozdzielone trzy mandaty? System de Hondta każe obliczyć t. zw. „dzielnik wyborczy”. Ale zostanie on wypośredkowany tylko z głosów. W naszym wypadku z listy X. Miała ona 9000 głosów, a w okręgu jest do rozdania 3 mandaty, zatem

Jak odbywać się będą wybory do Sejmu i Senatu według nowego projektu ordynacji wyborczej.

WARSZAWA. Jak już donosiliśmy, wczoraj w lokalu klubu parlamentarnego Bloku Bezpartyjnego w gmachu Sejmu podjęte zostały dalsze obrady połączonych grup konstytucyjnych sejmowej i senackiej Bloku pod przewodnictwem wicemarszałka Cara nad projektem nowej ordynacji wyborczej.

Obrady dzisiejsze, jak i obrady grup, które odbywać się jeszcze będą zapew-

ne przez kilka dni, poświęcone są szczegółowemu rozpatrzeniu projektu nowej ordynacji wyborczej, przedyskutowaniu wszystkich postanowień projektu i przepisów.

Zainteresowanie nową ordynacją wyborczą zarówno w kołach politycznych, jak i wśród społeczeństwa jest bardzo wiele.

Co się tyczy techniki przeprowadza-

nia wyborów do Sejmu, to w tym kierunku projekt przewiduje, iż generalnego komisarza wyborczego i jego zastępcę powołuje nazajutrz po zarządzeniu wyborów Prezydent Rzeczypospolitej spośród sędziów lub osób, odpowiadających warunkom wymaganym do objęcia stanowiska sędziowskiego.

Ponadto utworzone będą okręgowe komisje wyborcze, składające się z przewodniczącego, którego powołuje generalny komisarz wyborczy spośród sędziów, sprawujących urząd w danym okręgu wyborczym na wniosek prezesa odpowiedniego sądu apelacyjnego. Poza tym w skład komisji okręgowej wchodzi czterech członków, powoływanych przez województwo.

Wreszcie obwodowe komisje wyborcze mają się składać z przewodniczącego okręgowej komisji wyborczej i z czterech członków, powoływanych w połowie przez władze administracyjne, w połowie przez przełożonego gminy.

Podczas aktu głosowania i ustalania wyników głosowania w lokalu wyborczym mogą być obecni mężowie zaufania i ich zastępcy, zgłoszeni po jednym na obwód przez kandydatów na posłów.

WARSZAWA. Według pogłosek, które podaje prasa, wzgl. sfery politycznej, z pośród innych postanowień projektu ordynacji wyborczej do Sejmu należy zwrócić uwagę na przepis, wymagający pewnego minimum głosów, oddanych przy głosowaniu powszechnym na danego posła do tego, aby uznany on został za wybranego. Minimum to stanowi 15,000 głosów. Jeżeli przy głosowaniu żaden z kandydatów na posła nie otrzyma 15,000 głosów, to wybory muszą być przeprowadzone ponownie.

W razie wygaśnięcia lub straty mandatu przez posła wybory uzupełniające odbywają się tylko z chwilą, jeżeli skład Sejmu wskutek tego wygaśnięcia lub utraty mandatu zmniejszy się o 1/10, to znaczy, o ile skład Sejmu zmniejszy się o 20 posłów. Natomiast jeżeli spowoduje wygaśnięcia lub utraty mandatu dany okręg utraci obu posłów, to w okręgu tym odbywają się wybory ponownie.

Jak słychać, ordynacja nie zawiera szczególnych postanowień o sposobie, w jaki ciała samorządu terytorjalnego i gospodarczego mają wybierać swoich delegatów do zgromadzeń okręgowych. Rzecz ta pozostawiona jest regulaminowi, który wyda minister spraw wewnętrznych.

Hitler ma uspokoić wzburzoną opinię świata.

BERLIN. Na dzień 17 bm., w którym znany już będzie przebieg wizyty min. Laval'a w Moskwie, kanclerz Hitler ma zwołać posiedzenie Reichstagu. Na posiedzeniu Reichstagu w dniu tym Hitler złoży deklarację o polityce zagranicznej Rzeszy.

Przewidują, że Hitler zgłosi nowe propozycje ograniczenia zbrojeń lotniczych i zawarcia konwencji lotniczej. Niemcy będą się przytem domagały zmniejszenia sił lotniczych Francji i Szwajcarii.

Obecna sytuacja finansowa Niemiec zmusza je bowiem do osłabienia tempa zbrojeń. Z drugiej strony kanclerz Hitler będzie chciał zmniejszyć niepokój, jaki panuje w Anglii w związku ze sprawą obrony lotniczej. Dlatego też oczekuje się, że przemówienie 17 maja będzie miało charakter pojednawczy.

Zatarg między Niemcami a Watykanem pogłębił się.

RZYM. Watykan znajduje się już w posiadaniu szczegółowego sprawozdania o obecnej sytuacji w Niemczech, przesłanego przez nuncjusza apostolskiego w Berlinie. Nuncjusz podkreśla, że przez śladowanie pism kościelnych w Niemczech, chronionych postanowieniami konklawu, dalej zagrożona sytuacja kapłanów katolickich, ustawiczne rewizje w klasztorach i konfiskaty wykazują specjalnie agresywny charakter tej akcji władz niemieckich. Władze niemieckie

ograniczyły zupełnie pielgrzymki katolickie do Rzymu.

Nauczycielowie i uczniowie szkół katolickich poddawani są niezwykłym rygorom a zabiegi władz Rzeszy w kierunku osiągnięcia całkowitej totalności wkraczają już nawet w prywatne życie rodziny chrześcijańskiej.

Natomiast organizacje neopogańskie oraz książki tej treści są usilnie popierane.

Jutro próbny wzlot prof. Piccarda z oficerami polskich wojsk balonowych.

WARSZAWA. Wczoraj prof. Piccard zwiedzał Wojskowe Warsztaty Balonowe w Legionowie, gdzie pokazano mu szereg próbek jedwabnych, gumowanych tkanin balonowych. W laboratorium W. B. prof. Piccard dokonał analizy tych próbek oraz badań na rozerwanie i defuzję. Analiza wykazała wielką wartość polskich tkanin balonowych, mimo ich ogromnej lekkości.

Na podstawie analizy uczony — aeronauta zadecyduje ostatecznie o gatunku tkaniny balonowej i dopiero wtedy może na będzie ustalić ostateczny kosztorys balonu, na którego powłokę trzeba aż 12975 metrów kwadratowych tkaniny. Całkowita pojemność balonu trójosferycznego ma wynosić 119.081,7 mtr. sze-

ściennych, a ciężar — 1150 kg.

Po zwiedzeniu W. B. Balonowych prof. Piccard omówił jutrzejszy lot turystyczny na balonie „Zurich III”, który od zeszłorocznych zawodów o puchar Gordon-Bennetta znajduje się na przechowaniu w Legionowie.

Ponieważ warunki atmosferyczne zapowiadają się pomyślnie lot prawdopodobnie odbędzie się. Start nastąpi o godz. 9 rano z lotniska Makotowskiego. Prof. Piccardowi w locie tym towarzyszyć będzie aeronauta szwajcarski dr. Tilgenkamp, mjr. Mazurek oraz jeden z oficerów wojsk balonowych, zapewne kpt. Burzyński.

Wieczorem prof. Piccard odjedzie do Mościc.

„dzielnik wyborczy” równa się 9000 : 3, a więc 3000. Lista X więc otrzyma wszystkie 3 mandaty, a lista Y ani jednego... Bo nie dobiła do 3000. I cóż z tego, że na nią głosowało 2500 wyborców? Ich wola zostaje najzupełniej pominięta...

Ale gdyby w tym okręgu były do rozdania nie 3, a 4 mandaty „dzielnik wyborczy” wyniósłby 9000 : 4 = 2250, a w tym wypadku lista Y otrzymałaby już 4 mandaty, natomiast skończyłaby wykwitowana lista Z, na którą padło powiedzmy 2249 głosów.

Mamy więc tu do czynienia ze stałym fałszowaniem wyniku wyborów, premjowaniem jednych i krzywdzeniem innych — a w żadnym wypadku odzwierciedleniem istotnej opinii publicznej kraju, a to przecież miało być zadaniem „stosunkowości”.

Ale ten system de Hondta miał jeszcze inne ujemne następstwa. Stwarzał on możliwość rozplenienia się korupcyjnej „strategii wyborczej”, polegającej właśnie na rozproszeniu głosów, na atomizację sił społeczeństwa, na różne przedsiębiorstwa „dywersyjne”. Wobec tego, że ordynacja z 28 lipca 1922 umożliwiała powstawanie osobnego „numerku” już w tym wypadku, gdy

50 ludzi w wieku wyborczym zgłosiło swą „listę” — możemy sobie wyobrazić, jaką plagą akcji wyborczej stawały się listy „dzikie”, takie efemerydy, których zadaniem było „odciągnąć” pewną ilość głosów od list „niebezpiecznych”, lub też wprowadzić taki „mętnik” wśród mało politycznie uświadomionych wyborców, aby z tego chaosu mogli korzystać sprytni demagodzy partyjni.

Pod flagą zatem „proporcjonalności” kwitł cyniczny geszef przedwyborczy. „Rozbijano” przy pomocy list „dzikich” — a równocześnie kłajstrowano najbardziej obłudne „sojusze”, łączono pod jednym dachem wspólnego „numerku” najsprzeczniejsze programowo kierunki, asekurowano się wzajemnie i prowadzono przetargi osobiste, układano „listy” z punktu widzenia wzajemnych usług czy zgóry określonych korzyści, ofiarowanych czyto osobom, czy zespołom klasowym, gospodarczym itd.

Przez doczepienie do zasad powszechności, równości, bezpośredniości i tajności wyborów wynalazku p. de Hondta otworzono właśnie ów krzykliwy jarmark i ów zlepek wielopartyjny a bezideowy, jaki był produktem pierwszych wyborów w wolnej Polsce.

